

Aarteiden kokoaminen taivaaseen

”Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa? Millä ihminen voi ostaa sielunsa takaisin?” (Mark. 8:36, 37.)

Avaintekstit:

1. Moos. 6:5-14;
Hepr. 11:8-13;
2. Kor. 4:18;
1. Moos. 13:10-12;
1. Moos. 32:23-32;
Hepr. 11:24-29.

Jeesus antoi meille maailman parhaan sijoitusneuvon sanoessaan: ”Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle. Täällä tekevät koi ja ruoste tuhojaan ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. Siellä ei koi eikä ruoste tee tuhojaan eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta.” (Matt. 6:19, 20.) Jeesus viimeistelee sijoitusneuvonsa sanomalla: ”Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.” (Matt. 6:21.) Toisin sanoen: *Näytä minulle, mihin käytät rahaasi, niin minä näytän sinulle, missä sydämesi on, sillä sinne, mihin panet rahojasi, sydämesikin varmasti seuraa, ellei se ole jo siellä.*

Haluatko saada sydämen, joka palaa Jumalan valtakunnan asioille? Jos asia on näin, pane silloin rahasi sinne, missä ne voivat korjata iankaikkista satoa. Sijoita aikaasi, rahaasi ja rukouksiasi Jumalan työhön. Jos teet näin, sinä pian kiinnostut työstä yhä enemmän ja sydämesi seuraa mukana. Tällä viikolla käymme läpi sellaisia tekstejä ja kuvauksia, jotka näyttävät meille, kuinka voimme koota aarteita taivaaseen ja kuinka voimme lopulta saada iankaikkisen palkinnon.

NOOA SAI ARMON

Usein ne, jotka etsivät taivaallista aarretta, Jumala kutsuu myös tekemään suuria elämänmuutoksia täällä maan päällä. Valmistaudu samaan asiaan, jos tarve vaatii.

Lue 1. Moos. 6:5-14. Mitä radikaaleja muutoksia Nooa joutui tekemään siksi, että totteli Jumalaa? Mitä periaatteita löydämme tästä itsellemme maailmassa, joka tarvitsee varoitusta lähestyvistä tuomiosta?

Nooa olisi voinut käyttää aikansa ja varansa rakentaakseen kotia itselleen, mutta hän valitsi tehdä radikaalin muutoksen elämässään ja käyttää 120 vuotta elämästään arkin rakentamiseen Jumalan kutsumana.

Monet tämän päivän skeptikot hylkäävät vedenpaisumustarinan myyttinä perustaen usein epäilyksensä tieteellisiin spekulatioihin luonnonlaeista. Tässä ei ole mitään uutta. "Ennen vedenpaisumusta oltiin maailmassa sitä mieltä, että luonnonlait pysyisivät muuttumattomina vuosisatoja. Vuodenajat olivat toistuneet ajallaan. Siihen mennessä ei ollut koskaan satanut; maa oli saanut kosteutensa kasteesta tai usvasta. Joet eivät olleet vielä tulvineet milloinkaan yli äyräitensä, vaan ne olivat kuljettaneet vetensä rauhallisesti mereen saakka. Pysyväiset laivat olivat pitäneet jokien vedet parhaiten rajoissa." (1AO 75.) Ennen vedenpaisumusta ihmiset väittivät, ettei tulvaa voisi tulla, sillä heillä oli väärä ymmärrys todellisuudesta; vedenpaisumuksen jälkeen jälleen väärästä todellisuuskäsityksestä johtuen ihmiset väittivät, ettei vedenpaisumusta ole ollutkaan. Kuten Raamatussa sanotaan: "– ei ole mitään uutta auringon alla." (Saarn. 1:9.)

Samaan aikaan Raamattu kertoo, että ihmiset ovat epäileviä myös lopunajan tapahtumia koskien, aivan kuten he olivat vedenpaisumustakin koskien (ks. 2. Piet. 3:3-7). Miten voimme sitten valmistautua tulevaa tuhoa varten? On olemassa tietoinen päätös, jota kutsutaan termillä "viivästetty kiitollisuus". Tämä tarkoittaa pohjimmiltaan sitä, että meidän tulisi kärsivällisesti tehdä sitä työtä, jota Jumala on kutsunut meidät tekemään siinä toivossa, että saamme loistavamman palkinnon tulevaisuudessa. Me emme tiedä, milloin Kristus palaa. Eikä sillä oikeastaan ole väliä. Sen sijaan tärkeää on, että me Nooan tavoin teemme sen, mitä Jumala meiltä sillä välin pyytää, vaikka se tarkoittaisi, kuten Nooan kohdalla, että joudumme tekemään radikaaleja elämänmuutoksia.

ABRAM, USKOL- LISTEN ISÄ

Jumala kutsui Abramian jättämään kotimaansa ja sukunsa ja lähtemään maahan, jonka Jumala hänelle näyttäisi. Vaikka emme tiedä tarkkoja yksityiskohtia, Abram joutui kuitenkin jättämään synnyinmaansa ja varhaisvuosiensa kotimaan. Tämä ei ollut helppo päätös, ja hän joutui varmasti luopumaan joistakin maallisista nautinnoista ja mukavuuksista.

Lue 1. Moos. 12:1-3. Miten tämä lupaus ja sen hyväksyminen tulisi "siunaukseksi kaikille maailman kansoille"?

Kyseessä oli suuri elämää muuttava tapahtuma Abramille ja hänen perheelleen. "Usko sai Abrahamin tottelemaan Jumalan kutsua ja lähtemään kohti seutuja, jotka Jumala oli luvannut hänelle perintömaaksi. Hän lähti matkaan, vaikka ei tiennyt, minne oli menossa." (Hepr. 11:8.) "Aabrahamin kyselemätön kuuliaisuus on koko Raamatun vaikuttavimpia todistuksia uskosta." (1AO 108.)

Useimmat meistä eivät olisi innokkaita jättämään kotimaataan, ystäviään ja sukulaisiaan. Abram kuitenkin teki niin. Hän oli tyytyväinen saadessaan olla siellä, missä Jumala halusi hänen olevan. Niin oudolta kuin se tuntuukin, Abram, Iisak ja Jaakob eivät saaneet tuota luvattua maata elinaikanaan – ja kuitenkin he pysyivät uskollisina Jumalalle.

Lue Hepr. 11:8-13. Mikä on tekstin keskeinen sanoma?

Abram tunnettiin ruhtinaana, anteliaana, rohkeana, vieraanvaraisena Korkeimman Jumalan palvelijana. Hänen todistuksensa Jumalasta oli esimerkillinen. Jumalan armosta me olemme perillisiä Abrahamin kanssa. Abraham "uskoi Jumalan lupaukseen, ja Jumala katsoi hänet vanhurskaaksi. Tietäkää siis, että todellisia Abrahamin jälkeläisiä ovat ne, joilla on usko." (Gal. 3:6, 7.) "Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu." (Gal. 3:29.)

Abraham ja Nooa tekivät molemmat suuren elämää muuttavan päätöksen totellessaan Jumalaa.

Lue 2. Kor. 4:18. Miten jakeen sanoman tulisi vaikuttaa hengellisiin päätöksiin, joita teemme? Kuinka Mooses ja Abraham seurasivat tätä samaa periaatetta?

LOOTIN HUONOT VALINNAT

Kun Abram jätti kotinsa, Loot lähti hänen mukaansa. Jumala siunasi Abramia ja teki hänestä hyvin rikkaan, ”hänellä oli karjaa, hopeaa ja kultaa” (1. Moos. 13:2). Tuolloin juuri karja-eläinten määrä oli rikkauden mittari. Myös Lootilla oli ”lampaita, vuohia, nautakarjaa ja teltoja” (1. Moos. 13:5). He vaurastuivat molemmat niin paljon, etteivät heidän laumansa enää mahtuneet lähekkäin. Välttääkseen riitaa karjapaimentensa kesken Abram tarjosi Lootille mahdollisuuden valita, missä tämä haluaisi asua. Lootin olisi pitänyt antaa Abrahamin valita, sillä tämä oli Lootia vanhempi, ja Lootin menestys johtui hänen suhteistaan Abrahamiin. Loot ei kuitenkaan osoittanut kiitollisuutta hyväntekijäänsä kohtaan, vaan halusi itsekkäästi sen, minkä katsoi parhaaksi osaksi maata.

Lue 1. Moos. 13:10–12. Mitkä järkisyyt vaikuttivat siihen, että Loot teki tämän valinnan?

Riippumatta siitä, miten Loot olisi voinut perustella päätöksensä muuttaa kaupunkiin, asiat eivät sujuneet siellä kovin hyvin. Kun Abraham kuuli, mitä Lootille oli tapahtunut, hän ei sanonut: ”Voi harmi, Loot. Ihminen niittää sitä, mitä hän kylvää.” Sen sijaan hän lähti pelastamaan Lootia (1. Moos. 14).

Joskus haaliessamme omaisuutta emme opi läksyjämme kovin hyvin. Loot muutti suoraan Sodomaan, mutta suuressa armossaan Jumala lähetti Lootin ja hänen perheensä luo viestintuojia varoittamaan uhkaavasta tuhosta.

Lue 1. Moos. 18:20–33. Mikä oli vierailun syy? Miten Abraham reagoi Jumalan suunnitelmaan?

Huoli Lootista sai Abrahamin neuvottelemaan Jumalan kanssa kaupunkien säästämistä, jos niistä löytyisi vanhurskaita. Abraham aloitti 50:stä ja laski lukua 10:een. Eikä Jumala lakannut myöntämästä armoaan, kunnes Abraham lakkasi pyytämästä! Jumala ja kaksi hänen enkeliään pelastivat Lootin, tämän vaimon ja kaksi tytärtä kaupungista. Lootin vaimo katsoi kuitenkin taakseen ja muuttui suolapatsaaksi. Loot oli tullut Sodomaan rikkaana, mutta pakeni sieltä tyhjin käsin. Kuinka tarkkoja meidän tulisi olla valinnoissamme ja siinä, ettemme ajattelisi lyhytaikaista etuamme vaan kokonaiskuvaa (Mark. 8:36, 37).

PETKUTTA- JASTA RUHTI- NAAKSI

Vaikka Jaakob oli Jumalaa rakastava ja pelkäävä nuori mies, hän kuitenkin taipui vehkeilemään äitinsä Rebeekan kanssa pettääkseen isäänsä ja saadakseen tämän siunauksen. Tämän seurauksena hän aloitti aikuiselämänsä väärällä tiellä joutuen pakenemaan ja pelkäämään mahdollista ennenaikaista kuolemaa. Rebekka kehotti Jaakobia pakenemaan Laabanin luo: ”Viivy siellä jonkin aikaa, kunnes veljesi kiuku haihtuu. Kun veljesi viha on asettunut – –, minä lähetän sinulle sanan ja haetan sinut sieltä.” (1. Moos. 27:43–45.) Jaakob oli itse asiassa poissa 20 vuotta, eikä enää koskaan nähnyt äitinsä kasvoja.

Lue 1. Moos. 32:23–32. Mitä Jaakobille tapahtui ja mitä hengellisiä opetuksia kertomus antaa Jumalan armosta silloinkin, kun teemme vääriä valintoja?

”Nöyryydellään, katumuksellaan ja alistuvaisuudellaan tämä syntinen, erehtyvä kuolevainen voitti taivaan Majesteetin. Hän oli kiinnittänyt vapisevan otteensa Jumalan lupauksiin, eikä rajattoman Rakkauden sydän voinut hylätä syntisen anomusta.

Nyt Jaakob käsitti selvästi syntinsä johtuneen siitä, että hän oli turvautunut petokseen saadakseen esikoisuuden. Hän ei ollut luottanut Jumalan lupauksiin vaan oli omin ponnistuksin koettanut aikaansaada sen, minkä Jumala olisi toteuttanut omalla ajallaan ja tavallaan. – – Jaakob oli nyt saanut kaipeamansa siunauksen. Hän oli saanut anteeksi syrjäyttäjänä ja pettäjänä tekemänsä synnin.” (1AO 181, 182.)

Lue 1. Moos. 49:29–33. Vaikka Jaakobilla ei ollut enää mitään omaisuutta Kanaanissa, mitä ohjeita hän antoi pojilleen haudataamistaan koskien? Keitä muita on haudattu tuohon samaan hautaan? Miksi luulet Jaakobin esittäneen tällaisen toiveen?

Raamattu kertoo meille, että kaikki kolme patriarkkaa ja heidän vaimonsa on haudattu samaan hautaan. Jaakobin luottamus Jumalaan oli vahva, ja hän piti itseään vieraana ja muukalaisena tässä maailmassa (ks. Hepr. 11:13). Jaakob lähti kotoaan tyhjin käsin mutta palasi Kanaaninmaahan rikkaana miehenä tekemistään virheistä huolimatta.

MOOSES EGYPTISSÄ

Moosesksen persoona on keskeisellä sijalla Jumalan kansan historian alkuvuosina. Mooses säilyi hengissä Jumalan huolenpidon ansiosta tämän toimiessa yritteliään äidin ja välittäjän sisaren kautta. Kun faraon tytär löysi Mooses-vauvan kaislakorista, hän pyysi Moosesksen heprealaista äitiä huolehtimaan vauvasta ja maksoi tälle siitä palkkaa. Mikä siunaus nuorelle orjana eläneelle äidille vieraassa maassa! Jokebedillä oli vain 12 vuotta aikaa opettaa lastaan rukoilemaan Jumalaa ja luottamaan häneen; 12 vuotta aikaa muokata hänen luonnettaan palvelevaa elämää varten. Sen jälkeen Mooses-ta koulutettiin vuosien ajan Egyptin hovissa. ”Mooses sai parhaan egyptiläisen kasvatuksen ja osoitti kykynsä sekä sanoissa että teoissa.” (Ap. t. 7:22.) Moosesksen kypsyessä miehenä hän teki tietoisin päätöksen, joka muutti hänen elämänsä ja historian kulkua.

Lue Hepr. 11:24–29. Mitä Mooses jätti taakseen ja mitä hän joutui sen sijaan kohtaamaan? Ajattele asiaa Moosesksen näkökulmasta, ennen kuin hän oli tehnyt päätöstään. Mistä hän luopui ja minkä valitsi hyväksyä osakseen sen sijaan?

Egypti oli yksi suurimmista muinaisajan maailmanvalloista, ellei peräti suurin. Niili loi niin ravinteikkaan maaperän, että Egypti nousi varakkaaksi ja voimakkaaksi kansakunnaksi, jonka huipulla Mooses olisi voinut olla. On vaikea kuvitella, kuinka houkutteleva Egyptin ja sen aarteiden viettelyksen on täytynyt olla Mooseskelle hänen varhaisina vuosinaan. Varmasti kaikki ihailu, nautinnot ja rikkaudet olivat hyvin houkuttelevia. Olisi ollut helposti perusteltavissa, miksi kannattaisi jäädä hoviin, sen sijaan että liittyisi halveksittujen orjien joukkoon.

Ja kuitenkin, mitä? Mooses valitsi mieluummin jakaa Jumalan kansan kärsimykset kuin hankkia synnistä ohimenevää nautintoa (Hepr. 11:25). Entä kärsimykset sitten? Suurin osa Toista Moosesksen kirjaa kertoo Moosesksen kamppailuista ja koettelemuksista. Eikä hän edes kaiken kokemansa jälkeen päässyt rajan yli luvattuun maahan (ks. 4. Moos. 20:12). Kuitenkin tiedämme, että Mooses teki oikean valinnan, vaikka hän saattoikin ajoittain itsekin sitä epäillä.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Jumala piti oman osuutensa liitosta siunaamalla Abrahamia. Abraham puolestaan kunnioitti Jumalaa siten, ettei kerännyt aarteita tämän maan päälle. ”Perintö, jonka Jumala on luvannut kansalleen, ei ole tästä maailmasta. Abraham ei omistanut maata, ’ei jalan leveyttäkään’ (Ap.t. 7:5). Muuta omaisuutta hänellä kyllä oli paljonkin, ja hän käytti sitä Jumalan kunniaksi ja toisten hyväksi, mutta hän ei pitänyt tätä maailmaa kotinaan. Herra oli kutsunut hänet lähtemään pois epäjumalia palvovien maanmiestensä keskuudesta ja luvannut hänelle Kanaanin maan ikuisiksi omaisuudeksi, mutta kuitenkin hän ei saanut sitä eikä hänen poikansa eikä pojanpoikansa. Kun Abraham halusi hautapaikan vainajalleen, hänen oli ostettava se kanaanilaisilta. Luvatusa maasta hän ei omistanut muuta kuin kallioon hakatun haudan Makpelan luolassa.” (1AO 152.)

Eläessämme täällä elämäämme meillä on joskus kiusaus etsiä vaurautta ja mukavuutta. Vaatii vahvaa uskoa viivyttää kiitollisuuttaan. ”Moosesa yritettiin suostutella kuninkaallisen palatsin ja valtaistuimen houkutuksilla, mutta hän tiesi loistoisan hovielämän synnillisten nautintojen vain saavan ihmiset unohtamaan Jumalan. Hän suuntasi katseensa ohi komean palatsin ja hallitsijan kruunun siihen kirkkauteen ja kunniaan, joka on tuleva Korkeimman pyhien osaksi siinä valtakunnassa, jota synty ei ole saastuttanut. Hän loi uskon katseensa siihen katoamattomaan seppeleeseen, jonka taivaan Kuningas on painava voittajan kulmille. Tämä usko sai hänet luopumaan maan mahtavista ja liittymään siihen vaatimattomaan, köyhään ja halveksittuun kansaan, joka halusi mieluummin totella Jumalaa kuin palvella syntiä.” (1AO 230, 231.)

Keskustelunaiheita:

1. Mitä omaisuudellemme tapahtuu, kun Jeesus saapuu? (Ks. Piet. 3:10.) Itse asiassa mitä sille voi tapahtua jo ennen hänen tuloaan? (Ks. Matt. 6:20.) Miksi on siis tärkeää säilyttää oikea näkökulma asioihin?
2. Jeesus varoitti meitä rikkauden petollisista houkutuksista (Mark. 4:19). Mistä hän oikein puhuu? Miten rikkaus voi olla petollista?
3. Keskustelkaa siitä, miten Mooses olisi voinut perustella Egyptiin jäämistään sen sijaan, että jätti kaiken taakseen paetakseen orjajoukon kanssa karuun erämaahan?